

EGYIRÁNYÚ UTCA

RAKOVSZKY ZSUZSA
ÚJ VERSEK 1994-97

MAGVETŐ

Rakovszky Zsuzsa: Egyirányú utca

Rakovszky Zsuzsa

Egyirányú utca

(Részlet)

(Részlet)

Magvető

© Rakovszky Zsuzsa, 1998
Magvető Könyvkiadó és Kereskedelmi KFT.
www.magveto.hu
ISBN 978-963-14-2789-9

Készítette: eKönyv Magyarország Kft.

Halottak napja

Kettőstudat

„Tudom, hogy beteg öregasszony vagyok, és szeretetothonban lakom – de érzem, hogy kislány vagyok Írországbán.” Mrs. O’C. 88 éves öregasszony Oliver Sacks *The Man Who Mistook His Wife for a Hat* c. könyvében.

*Visongat az üveg – az ablakot
vizes újságpapírral mossák épp átellenben.*

*Ezt hallgatom, de közben rég halott
férfiak-nők dalolnak harsányan a fejemben.*

*Itt minden, mint szokott: a bútorok,
a bomló háncsú lábtörlő, a macskatálja,*

*közben a sok rég elporladt torok
„az én falum fehér rózsáját”
kornyikálja.*

*Gyorsan fogyó időmben úgy lakom,
mint égő házban, az utolsó ép sarokban.*

*Mindjárt bedől a tűz az ablakon,
ágyam előtt a keskeny rongyszőnyeg
lángra lobban.*

*Mint akit álmában már-már beért
a gyilkos, reszkető kezem hiába zárat,
részt keresgél a lét falán, s egyszerre épp*

*itt benn, az én agyamban nyílik a
vészkijárat.*

*Most hallom csattogni a habverőt,
csörögni az edényt egy rég fű-benőtte
konyhán.*

*Szilánkká omlott nagytükör előtt
ruhát cserél a két rég holt kamasz
rokonlány.*

*Hárslomb alatt, anyám mellén fejem,
az állott, mézsűrű melegben félig al-
szom.*

*Még hallom, egy öreg hang részegen
bizonygatja anyámnak, hogy szebb,
mint a
menyasszony.*

*Úgy vegyül a leszálló éjszaka
a kezdet és reménység világos
évszakával,
mint a forró olaj nehéz szaga
az ázott kert üde, kesernyés
fűszagával.*

*Elhagy az Egy, ezerré szétesem,
porom majd ott kereng még a hűlő
Föld porában.*

*De mindig ott vagyok négyévesen,
míg a világ világ, nagyanyám
udvarában.*

*

*Aztán egyszer csak mindez véget ér.
Földút fehér szalagja
szalad a fűben, vadszőlőlevél*

a villanyfény borostyánjába fagyva.

*Vaskerítés az egyik oldalon,
nyírott fűvön fehér szék,
az út túloldalán, mintha a föld alól
buzogna, parttalan és hullámzó sötétség.*

*Szélmozgás, lombmoraj az éjszaka
fekete árterében.
Hátrébb a hegygerinc grafikonvonal
szalad, szilárd sötét a légnemű sötétben.*

*Aztán az ég, az ég mögött is ég
jeges fénnel beszórva.
Törékeny tetőszerkezet, a lég
fekete gerendáival aláducolva.*

*Fönn végtelen teremben egy marék
rizsszem dereng fehérén,
lenn pár utolsó utcalámpa ég
az ember nélküli sötétség tengerében.*

*A fényben buszmegálló, háztető
- kihalt tér átellenben.
Úgy tűnt: minden, ami szilárd és érthető
- szivacs a kád vizében - lebeg a képtelen-
ben.*